



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 8/2013
10.06.2013. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Анђелке Станковић, Горана Чавлине и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Јасминке Јелић, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја у покушају из члана 359. став 3. у вези са ст. 1. и 4. и у вези са чланом 30. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене Јасминке Јелић, адвоката М.Б. из Б., поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Београду – Посебно одељење К-По1 бр. 253/2010 од 18. 02. 2013. године, у седници већа одржаној дана 10.06.2013. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Јасминке Јелић, адвоката М.Б., поднет против правноснажног решења Вишег суда у Београду – Посебно одељење К-По1 бр. 253/2010 од 18. 02. 2013. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду - Посебно одељење, донесеним у кривичном предмету К-По1 бр. 253/2010 на главном претресу одржаном дана 18. 02. 2013. године, одбијен је, између осталог, предлог одбране окривљене Јасминке Јелић да се тај суд огласи стварно и месно ненадлежним за поступање у овом предмету, у односу на окривљену Јасминку Јелић, а уз правну поуку да против тог решења није дозвољена посебна жалба и уз кратко образложење председника већа за овако донету одлуку.

Бранилац окривљене Јасминке Јелић, адвокат М.Б., поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажног решења Вишег суда у Београду – Посебно одељење К-По1 бр. 253/2010 од 18. 02. 2013. године, због повреде закона – одредбе члана 34. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи наведено решење и одлучи да Виши суд у Београду -Посебно одељење није стварно-функционално надлежан за поступање по оптужници Окружног јавног тужилаштва - Специјалног тужилаштва Ктс 18/09 од 23.10.2009. године.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ број 72/2011, 101/2011), (у даљем тексту: ЗКП), у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Јасминке Јелић, адвоката М.Б., је недозвољен.

Одредбама члана 485. став 1. ЗКП прописани су разлози због којих лица из члана 483. став 1. ЗКП (Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац) која су овлашћена за подношење захтева за заштиту законитости, могу поднети овај ванредни правни лек против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда, или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу. Између осталог, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, предвиђена је повреда закона, која, сходно одредбама става 2. истог члана, постоји ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређена одредба кривичног поступка или ако је на чињенично стање утврђено у правноснажној одлуци погрешно примењен закон. Чланом 485. став 4. ЗКП прописано је због којих повреда закона окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, а то су повреде одредаба ЗКП из члана 74, члана 438. став 1. тач.1) и 4) и тач. 7) до 10) и става 2. тачка 1), члана 439. тач. 1) до 3) и члана 441. ст. 3. и 4. учињене у првостепеном и поступку пред апелационим судом, као и да овај ванредни правни лек окривљени може поднети у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Дакле, одредбама члана 485. став 4. ЗКП ограничено је право окривљеног на подношење захтева за заштиту законитости по основу повреде закона, како временски, тако и у погледу повреда закона које могу бити разлог за подношење захтева. Имајући у виду да је одредбом члана 71. тачка 5. ЗКП прописано да бранилац има право да у корист окривљеног предузме све радње које може предузети окривљени, по налажењу Врховног касационог суда, ни бранилац окривљеног не може поднети захтев за заштиту законитости мимо разлога предвиђених у члану 485. став 4. ЗКП.

У конкретном случају, у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене Јасминке Јелић, истиче се да је Виши суд у Београду-Посебно одељење доношењем побијаног решења повредио одредбу члана 34. став 1. ЗКП, којом је прописано да је суд дужан да пази на своју стварну и месну надлежност и да се, чим примети да није надлежан, решењем огласи ненадлежним и предмет упути надлежном суду, са образложењем да Виши суд у Београду - Посебно одељење није стварно - функционално надлежан да поступа у овој кривичној ствари у односу на окривљену Јасминку Јелић, јер кривично дело које јој је стављено на терет предметном оптужницом (злоупотреба службеног положаја у покушају из члана 359. став 3. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 30. став 1. КЗ), нема обележја кривичног дела одређеног Законом о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела (члана 2. став 1. тач.1, 3 и 4), пошто окривљеној није стављено на терет кривично дело организованог криминала нити

она има својство службеног или одговорног лица у смислу члана 2. став 1. тачка 3. поменутог закона нити вредност прибављене имовинске користи прелази износ из члана 2. став 1. тачка 4. истог закона. Такође се наводи да је Виши суд у Београду-Посебно одељење, погрешно сматрајући предлог одбране окривљене да се огласи ненадлежним, предлогом за раздвајање поступка, ускратио право окривљеној да стварно надлежан суд расправи о оптужбама против ње и право на коришћење редовног правног лека који је дозвољен против одлуке о надлежности.

Према изложеном, бранилац окривљене Јасминке Јелић поднео је захтев за заштиту законитости против означеног правноснажног решења по основу повреде закона, у смислу члана 485. став 2. у вези са ставом 1. тачка 1. ЗКП, али из разлога који нису прописани одредбом члана 485. став 4. ЗКП, па не представљају дозвољен законски основ за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног односно његовог браниоца, па је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Јасминке Јелић оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења тако што је, на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Наташа Бањац, с.р.

Председник већа -
судија
Јанко Лазаревић, с.р.